

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ ПОЛИТИЧКИХ НАУКА

ПРИМЉЕНО: 29. 05. 2023

615/23

ИЗВЈЕШТАЈ

о оцјени подобности студента, теме и ментора за израду докторске дисертације

1. ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ		
Орган који је именовао комисију: Сенат Универзитета у Бањој Луци		
Датум именовања комисије: 30. 03. 2023. године		
Број одлуке: 02/04-3.668-41/23		
Чланови комисије:		
1.	Богданић Александар Презиме и име Редовни професор Звање Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци Установа у којој је запослен-а	Новинарство и комунологија – Комунологија Научно поље и ужа научна област предсједник Функција у комисији
2.	Мацановић Небојша Презиме и име Ванредни професор Звање Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци Установа у којој је запослен-а	Педагогија – Општа педагогија Научно поље и ужа научна област члан Функција у комисији
3.	Вучетић Вук Презиме и име Доцент Звање Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву Установа у којој је запослен-а	Медији и социо-културолошке комуникације Научно поље и ужа научна област члан Функција у комисији

2. ПОДАЦИ О СТУДЕНТУ					
Име, име једног родитеља, презиме: Амна (Хасо) Мехмедовић					
Датум рођења: 18. 10. 1989.					
Мјесто и држава рођења: Мостар, Босна и Херцеговина					
2.1. Студије првог циклуса или основне студије или интегрисане студије					
Година уписа:	2008.	Година завршетка:	2012.	Просјечна оцјена током студија:	8,37
Универзитет: Универзитет „Демал Биједић“ у Мостару					
Факултет/и: Факултет хуманистичких наука					
Студијски програм: Одејек за комуникологију					
Стечено звање: Bakalareat/bachelor односа с јавношћу					
2.2. Студије другог циклуса или магистарске студије					
Година уписа:	2014.	Година завршетка:	2016.	Просјечна оцјена током студија:	9,67
Универзитет: Универзитет „Демал Биједић“ у Мостару					
Факултет/и: Факултет хуманистичких наука					
Студијски програм: Одејек за комуникологију					
Назив завршног рада другог циклуса или магистарске тезе, датум одбране: „Односи с јавношћу босанскохерцеговачких политичких странака у периоду између изборних кампања“, 08. 02. 2016. године					
Ужа научна област завршног рада другог циклуса или магистарске тезе: Комуникологија					
Стечено звање: Магистар комуникологије					
2.3. Студије трећег циклуса					
Година уписа:	2019.	Број ECTS остварених до сада:	420	Просјечна оцјена током студија:	8,71
Факултет/и: Факултет политичких наука, Универзитет у Бањој Луци					
Студијски програм: Докторске студије друштвених наука					
2.4. Приказ научних и стручних радова кандидата					
Навести појединачно радове, књиге, поглавља. Додати потребан број редова. Користити исти стил за навођење свих референци у 2.4					
РБ	Подаци о референци				Категорија ¹

¹ Категорија се односи на оне часописе и научне скупове који су категорисани у складу са Правилником о публикавању научних публикација („Службени гласник РС”, бр. 77/10) и Правилником о мјерилима за

1.	Ханџар, С., и Мехмедовић, А. (2022). Од спирале до тишине: анализа теорије масовне комуникације, <i>Истраживања</i> , 17, 239-250.	
<p><i>Кратак опис садржаја (до 150 ријечи):</i></p> <p>У раду се критички анализира теорија спирале тишине Елизабете Ноел-Нојман – основна полазишта теорије, главне тврдње и истраживачки метод – те се даје преглед појединих критичких осврта на теорију, као и више накнадних емпиријских истраживања заснованих на овој теорији, која су спровели бројни аутори у различитим околностима. Износе се предности и ограничења ове комуниколошке теорије у контексту испитивања утицаја масовних медија на понашање људи, прецизније на спремност људи на изношење властитог мишљења у јавности. Закључак рада јесте да је теорија спирале тишине хеуристична јер је подстакла бројна истраживања, те да је и данас примјењива, с тим да треба имати на уму њене поједине недостатке и покушати их превазићи, на примјер уврштавањем додатних варијабли у истраживања.</p>		
РБ	Подаци о референци	Категорија
2.	Мехмедовић, А., и Ханџар, С. (2021). Медијско извјештавање босанскохерцеговачких веб портала о родно заснованом насиљу над женама. <i>Истраживања</i> , 16, 313-332.	
<p><i>Кратак опис садржаја (до 150 ријечи):</i></p> <p>У овом истраживању аутори су анализирали садржај текстова на тему родно заснованог насиља над женама са два босанско-херцеговачка новинска портала (bljesak.info и бука.com) из јануара 2021. године. Резултати показују да су ови портали у неколико случајева објавили сензационалистичке наслове и сексуализиране фотографије жена, користили обојене ријечи, те да су кршили одредбе Кодекса за штампу и онлајн БиХ тако што су објавили фотографију малолетне жртве насиља. Аутори су, такође, путем анкете која је спроведена у јануару 2021. године, испитали ставове јавности о медијском извјештавању о родно заснованом насиљу над женама. Један од резултата другог дијела истраживања показује да 72% испитаника сматра да портали сензационалистички извјештавају о овој теми.</p>		
<p><i>Оцјена релевантности научне и стручне активности кандидата за предложену тему дисертације:</i></p>		
<p>Оба рада која је кандидаткиња, као коауторка, објавила у досадашњем току докторских студија блиско су повезана са предложеном темом дисертације. У емпиријском истраживању из 2021. године кандидаткиња је спровела анализу садржаја текстова на два новинска портала, као и анкету у вези с медијским садржајима. У теоријском раду из 2022. године критички је анализирала једну комуниколошку теорију из области масовног комуницирања – теорију спирале тишине – која се бави, између осталог, испитивањем утицаја масовних медија на понашање људи, односно на спремност људи на изношење властитог мишљења у јавности ако оно одступа од мишљења које се износи у медијима. С обзиром да се предложена тема дисертације односи на заступљеност медијске писмености у образовању и на стање медијске писмености код ученика, комисија сматра да су оба наведена рада у непосредној вези с темом дисертације.</p>		
Да ли студент испуњава прописане услове?		<p><u>ДА</u> НЕ</p>

остваривање и финансирање Програма одржавања научних скупова („Службени гласник РС”, бр. 102/14) односно припадност рада часописима индексираним у свјетским цитатним базама.

3. ПОДАЦИ О МЕНТОРУ

Име и презиме: Драгана Трнинић

Академско звање: Ванредни професор

Научно поље и ужа научна област: Новинарство и комуникологија – Комуникологија

Матична институција стицања избора у звање: Универзитет у Бањој Луци

Биографија (до 300 ријечи):

Др Драгана Трнинић (рођ. Рашевић) дипломирала је на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци. Постдипломске студије завршила је на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци и одбранила магистарски рад „Социјалне детерминанте медијске културе“. Докторирала је на Факултету политичких наука Универзитета у Београду 2016. године, а тема докторског рада је „Медијска писменост у Републици Српској“. Главна подручја којима се бави јесу процеси медијске писмености и медијског образовања, имплементација медијског образовања у оквиру образовног система, а посебно је интересује понашање медијске публике у добу умрежене комуникације. Објавила је двије научне монографије, као и научне и стручне радове из области медијске писмености и медијског образовања. На првом циклусу Студијског програма новинарства и комуникологије изводи предмете: Основе комуникологије, Медијска писменост, Невербално комуницирање, и Односи с јавношћу у новим медијима, на мастер студијама предмет Пословно комуницирање, а на докторским студијама предмет Медијска писменост и медијска култура.

Радови из области којој припада приједлог теме докторске дисертације:

РБ	Навести појединачно радове, књиге, поглавља. Додати потребан број редова. Користити исти стил за навођење свих референци.	Категорија
1.	Rašević, D. (2012). Uticaj nekih socijalnih subjekata na medijsku kulturu. <i>Sociološki diskurs</i> , II-4, 59-83.	
2.	Рашевић, Д. (2014). <i>Медијска култура и медијска писменост</i> . Бања Лука: Удружење социолога.	
3.	Трнинић, Д. (2017). <i>Концептуални оквир медијске писмености</i> . Бања Лука: Удружење за филозофију и друштвену мисао.	
4.	Trninić, D., & Kuprešanin Vukelić, A. (2021). Privacy On The Internet Concerning Generation Z In Bosnia And Herzegovina. <i>Media Literacy and Academic Research</i> , 4, 1, 180-198.	
5.	Trninić, D. (2021). Medijska pismenost u funkciji vjerodostojnosti medija – istraživanje medijske pismenosti među građanima Republike Srpske (BiH). <i>Zbornik radova 10. regionalne znanstvene konferencije „Vjerodostojnost medija: medijska agenda 2020. – 2030.“</i> Fakultet političkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu, Hanns-Seidel-Stifung Zagreb, str. 47-62.	
6.	Trninić, D. (2021). Manner of usage and evaluation of information on the COVID-19 pandemic by citizens of Bosnia and Herzegovina within the context of five core concepts of media literacy. <i>Medijske studije</i> , 12(23), 57-	

	77. https://doi.org/10.20901/ms.12.23.4	
7.	<u>Trninić, D.</u> , Kuprešanin Vukelić A., & Bokan, J. (2022). Perception of “Fake News” and Potentially Manipulative Content in Digital Media—A Generational Approach. <i>Societies</i> 2022, 12(1), 3. https://doi.org/10.3390/soc12010003	
8.	<u>Trninić, D.</u> , i Bokan, J. (2022). Odnos prema dezinformacijama građana Bosne i Hercegovine tokom pandemije virusa korona s obzirom na nivo obrazovanja. <i>CM: Communication and Media</i> , 17(1), 1-28. https://doi.org/10.5937/cm17-35973	
9.	Čengiđ, L., Dokić Mrša, S., Grahovac, N., Zečević, I., <u>Trninić, D.</u> , Sivrić, I., Krajina, S., Romčević Šukalo, J., Risojević, S., i Džaferović, A. (2021). <i>Smjernice o korištenju medija, informaciono-komunikacionih tehnologija i vremenu koje djeca provode pred ekranom</i> . Sarajevo: Regulatorna agencija za komunikacije i „Mediacentar“ Sarajevo.	
Да ли ментор испуњава прописане услове?		☒ ДА ☐ НЕ

4. ПОДАЦИ О КОМЕНТОРУ

Име и презиме: –

Академско звање: –

Научно поље и ужа научна област: –

Матична институција стицања избора у звање: –

Биографија ментора/коментора (до 1000 карактера): –

Радови из области којој припада приједлог теме докторске дисертације:

РБ	Навести појединачно радове, књиге, поглавља. Додати потребан број редова. Користити исти стил за навођење свих референци.	Категорија
1.	–	
2.	–	
3.	–	
4.	–	
5.	–	

Да ли коментор испуњава прописане услове?

ДА

НЕ

5. ОЦЈЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ		
5.1. Формулација назива дисертације (наслова)		
Медијска писменост у наставним садржајима и програмима основног и средњег образовања у Босни и Херцеговини – студија случаја Херцеговачко-неретванског кантона		
Да ли је наслов тезе подобан?	<u>ДА</u>	НЕ
5.2. Научно поље и ужа научна област		
Новинарство и комунологија – Комунологија		
Да ли су научно поље и ужа научна област исти као код ментора/коментора?	<u>ДА</u>	НЕ
5.3. Предмет истраживања		
Предмет овог истраживања јесте проучавање стања медијског образовања у основним и средњим школама, као и медијске писмености код ученика. Први дио истраживања подразумијева анализу заступљености медијског описмењавања у наставним садржајима основног и средњег образовања у Херцеговачко-неретванском кантону/Босни и Херцеговини – који комуникативни медији се изучају, у оквиру којих предмета, на који начин и у којој мјери. Други дио чини испитивање знања и ставова у вези медијском писменошћу код ученика основних и средњих школа у Херцеговачко-неретванском кантону, те испитивање ставова наставника у вези с изучавањем медијске писмености у оквиру формалног образовања.		
Да ли је предмет истраживања релевантан и у складу са предложеним насловом?	<u>ДА</u>	НЕ
5.4. Релевантност и савременост коришћених референци и литературе са списком литературе		
Предложена литература обухвата 102 извора и чине је научне и стручне књиге и радови из области медијске писмености, информацијске писмености, медијског образовања, новинарства, као и медијских истраживања. Комисија сматра да је литература релевантна и савремена и да највећим дијелом одговара теми дисертације и предмету истраживања, с тим да је мишљења да је потребно да се укључе и извори који се односе на теорије комуницирања и теорије учења које кандидаткиња одлучи да користи као теоријски оквир дисертације.		
Списак литературе:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Auferhide, P. (1999). From a Report of the National Leadership Conference on Media Literacy. Media Literacy in the Information Age. 2. Bauer, T. (2007). Mediji za otvoreno društvo. ICEJ, Sveučilišna knjižara, Zagreb. 3. Borg, J., Lauri, M. A. (2011). A comparative study of EU documents on Media Literacy. Media Education Research Journal, 2 (1), 30-42. 4. Buckingham, D. (2003). Media Education. Literacy, Learning and Contemporary Culture. Cambridge: Polity Press. 5. Car, V. et. al. (2015). Medijska pismenost – preduvjet za odgovorne medije. Sarajevo. Fakultet političkih nauka. 6. Ciboci L., Alerić-Gazdić T. i Kanižaj I. (2018). Percepcija ravnatelja osnovnih škola o važnosti medijske pismenosti u primarnome obrazovanju. Zagreb: Visoka škola za komunikacijski 		

menadžment. (60-67).

7. Ciboci, L. (2018a). Vrijednovanje programa medijske kulture u medijskom opismenjivanju učenika osnovnih škola (doktorska disertacija). Zagreb: Filozofski fakultet, Sveučilište u Zagrebu.
8. Ciboci, L., Kanižaj, I., Labaš, D. (2014). Media Education From the Perspective of Parents of Preschool Children: Challenges and Trends in Free Time Media Use. *Medijska istraživanja*, 20 (2), 53-68.
9. Ciboci, L., Osmančević, L. (2015). Kompetentnost nastavnika hrvatskoga jezika za provođenje medijske kulture u hrvatskim osnovnim školama, 121-138. U: Car, V., Turčilo, L., Matović, M. (ur.), *Medijska pismenost – preduvjet za odgovorne medije*. Zbornik radova s 5. regionalne znanstvene konferencije Vjerodostojnost medija. Sarajevo: Fakultet političkih nauka Univerziteta u Sarajevu.
10. Coiro, J. et al. (2016). Personal Inquiry and Online Research. *The Reading Teacher* 69(5).
11. Christ, W. G., Potter, J. W. (1998). Media literacy, media education, and the academy. *Journal of Communication* 48 (1): 5-15.
12. Cvjetičanin, T., Zulejhić, E., Brkan, D. i Livančić Milić, B. (2019). Dezinformacije u online sferi: Slučaj BiH. Sarajevo: Udruženje građana „Zašto ne?“.
13. Flanagin, A. J. i Metzger, M. J. (2000) Perceptions of Internet Information Credibility. *Journalism & Mass Communication Quarterly*. 77 (3): 515-540.
14. Čengić, L. (2019). Medijsko opismenjavanje u porodici i preporuke za implementaciju projekata unapređenja medijske pismenosti u okviru porodice u Bosni i Hercegovini. Sarajevo. Mediacentar.
15. Čengić, L. et al. (2021). Smjernice o korištenju medija, informacijsko-komunikacijskih tehnologija i vremenu koje djeca provode pred ekranom. Regulatorna agencija za komunikacije BiH i Fondacija za razvoj medija i civilnog društva “Mediacentar”.
16. Čičkušić, V. (2015). Percepcija i stavovi BiH nastavnika o medijskom obrazovanju. *Medijski dijalozi* 8(22).
17. Dawson, C., Glenda, C. R. (2003). The Influence of Principals' Technology Training on the Integration of Technology into Schools. *Journal of Research on Technology in Education*, 36 (1), 29–49.
18. Dizdar, S. (2007). Obrazovanje bibliotekara: prilagođavanja tradicionalnih programa 'novom vremenu' i promijenjenim zadacima. *ICSL Yearbook of International Convention of Slavic Librarians' in Sarajevo*, 3(3).
19. Dizdar, S. et al. (2012). Informacijska pismenost: smjernice za razvoj inovativnih mrežnih modula. Sarajevo. Univerzitet u Sarajevu.
20. Erjavec, K., Zgrabljic, N. (2000). Odgoj za medije u školama u svijetu. *Hrvatski model medijskog odgoja*. *Medijska istraživanja*, 6 (1), 89-107.
21. Fedorov, A. (2001). *Media Education: History, Theory and Methods*. Rostov: CVVR.
22. Fedorov, A. (2008). Media education around the world: brief history. *Acta Didactica Napocensia*, 1 (2), 56-68.
23. Gone, Ž. (1998). *Obrazovanje i mediji*. Beograd: Clio.
24. Grbo Šljivo A. (2008/2009). *Mediji i medijska kultura*, FPN – Godišnjak; Sarajevo.
25. Grizzle, A. et al. (2013). *Media and Information Literacy. Policy and Strategy Guidelines*. Paris: UNESCO. Dostupno na: <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000225606>
26. Grmuša V., Labaš D. (2012). Istinitost i objektivnost u informaciji i društveno štetne komunikacijske forme, Zagreb.
27. Hadžialić, S. (2018). *Medijska pismenost vs. političke manipulacije*. Travnik: Internacionalni univerzitet Travnik.
28. Halilović, K. et. al. (2017). Media Literacy and Education: needs of journalists and the public in Bosnia and Herzegovina. Dostupno na: <https://seemediapartnership.cji.ro/2017/01/11/media-media-literacy-and-education-needs-of-journalists-and-the-public-in-bosnia-and-herzegovina/>
29. Hibert, M. (2018). *Digitalni odrast i postdigitalna dobra*. Zagreb: Multimedijalni institut i Institut za političku ekologiju. Pristup http://ipe.hr/wpcontent/uploads/2019/01/Mario_Hibert-

Digitalni_odrast.pdf

30. Hobbs, R. (2011). *Digital and Media Literacy*. Thousand Oaks, CA: Sage.
31. Hobbs, R. i Coiro, J. (2018). Design features of a professional development program in digital literacy. *Journal of Adolescent & Adult Literacy*, 50(3).
32. Hodžić S. et al. (2019). *Medijska i informacijska pismenost u Bosni i Hercegovini: brojne inicijative civilnog sektora i nedostatak javnih politika*. Sarajevo: Mediacentar. Studija finansijski podržala Evropska unija. Dostupna na: https://www.media.ba/sites/default/files/medijska_i_informacijska_pismenost_u_bosni_i_hercegovini_final.pdf
33. Hodžić, S, Petković B., i Bašić-Hrvatini, S. (2019). *Medijska i informacijska pismenost u Bosni i Hercegovini: brojne inicijative civilnog sektora i nedostatak javnih politika*. Sarajevo: Fondacija za razvoj medija i civilnog društva Mediacentar. https://www.media.ba/sites/default/files/medijska_i_informacijska_pismenost_u_bosni_i_hercegovini_final.pdf
34. Hoić-Božić, N. (2003). Razvoj informacijske pismenosti studenata kroz izradu seminarskih radova. *Edupoint*, 17, 16-23.
35. Hrnjić Kuduzović, Z. (2015). Evaluiranje kredibiliteta online vijesti među generacijom Y, *Medijska pismenost – preduvjet za odgovorne medije: zbornik radova s 5. regionalne znanstvene konferencije Vjerodostojnost medija, Fakultet političkih nauka: Sarajevo*.
36. Ibrahimbegović-Tihak, V. (2015). *Medijska pismenost u digitalnom dobu*. Internews Sarajevo.
37. Jandrić, P. (2014). *Digitalno učenje*. Zagreb: Školska knjiga.
38. Janković, M. (2012). Socijalna kompetencija i zvanje ravnatelja osnovnih i srednjih škola. *Andragoški glasnik*, 16 (2), 117-129.
39. Janjić, S. i Dekić, S. (2019). *Priručnik za trenere iz oblasti medijske i informacijske pismenosti*. Sarajevo. Mediacentar.
40. Košir, M. (2002). Integrating the Book into Media Education Syllabi. *Medijska istraživanja*, 8 (1), 77-89.
41. Kučan, A. (2015). *Istraživanje informacijske pismenosti u sustavu obrazovanja*. Filozofski fakultet. Univerzitet u Rijeci.
42. Kuhlthau, C. et al. (2012). *Guided Inquiry Design: A framework for inquiry in your school*. Santa Barbara. CA: Libraries Unlimited.
43. Kuhlthau, C. et al. (2019). *Vodeno istraživačko učenje – učenje u 21. stoljeću*. Zagreb: Školska knjiga.
44. Labaš, D. (2011). Djeca u svijetu interneta: zatočenici virtualnog svijeta. *Pedagoški modeli i otvorena pitanja*, 35-64. U: Ciboci, L., Kanižaj, I. i Labaš, D. (ur.), *Djeca medija. Od marginalizacije do senzacije*. Zagreb: Matica hrvatska.
45. Lau, J. (2011). *Smjernice za informacijsku pismenost u cjeloživotnomučanju: završna verzija*. Zagreb: Hrvatsko knjižničarsko društvo.
46. Lee, A. Y. L. (2010). Media Education: Definitions, Approaches and Development around the Globe. *New Horizons in Education*, 58 (3), 1-13.
47. Lessenski, M. (2022). *How It Started, How It is Going: Media Literacy Index 2022*. Policy Brief 57. European Policies Initiative (EuPI) of Open Society Institute – Sofia Foundation (OSI-Sofia).
48. Livazović, G. (2010). Dimenzije odnosa medijske i socijalne kompetencije. *Pedagogijska istraživanja*, 7 (2), 255-267.
49. Livingstone, S. (2004). Media literacy and the challenge of new information and communication technologies. *Communication Review*, 1 (7), 3-14.
50. Malović, S. (2005). *Osnove novinarstva*. Golden marketing-Tehnička knjiga. Zagreb.
51. Martens, H. (2012). Arguing for a contextual approach to European media education research. *Medijske studije*, 3 (6), 106-124.
52. Masterman, L. (2001). *Teaching the Media*. London, New York: Routledge.
53. Matijević Šimić, D. (2011). Uloga ravnatelja u motiviraju učitelja. *Napredak*, 152 (2) 227-248.
54. Milosavljević, S., Radosavljević, I. (2008). *Osnovi metodologije političkih nauka*. Beograd:

Službeni glasnik.

55. Nastavni plan i program devetogodišnjeg osnovnog odgoja i obrazovanja – I dio. (2015)
56. Nastavni plan i program devetogodišnjeg osnovnog odgoja i obrazovanja – II dio. (2015)
57. Nikšić, V. i Plavšić, D. (2014). Uloga medija u konstruisanju društvene stvarnosti. Banja Luka: Fakultet političkih nauka Banja Luka.
58. Narwal, B. (2018). Fake News in Digital Media. International Conference on Advances in Computing, Communication Control and Networking (ICACCCN), 977-981.
10.1109/ICACCCN.2018.8748586
59. Opačak, A. (2021). Medijska pismenost u obrazovnom sistemu Bosne i Hercegovine: formalno i neformalno obrazovanje. Magistarski rad. Fakultet političkih nauka. Univerzitet u Sarajevu.
60. Pailliotet, A. W., Semali, L., Rodenberg, R. K., Giles, J. K., & Macaul, S. L. (2000). Intermediality: Bridge to Critical Media Literacy. *The Reading Teacher*, 54(2), 208–219.
<http://www.jstor.org/stable/20204895>
61. Pelgrum, W. J. (1993). Attitudes of School Principals and Teachers Towards Computers: Does it Matter What They Think? *Studies in Educational Evaluation*, 19 (2), 199–212.
62. Peran S. i Raguž A. (2016). Medijska pismenost – obrazovanje studenata i svijest o vlastitoj odgovornosti. *Nova prisutnost : časopis za intelektualna i duhovna pitanja*, Vol. XIV No. 3. Zagreb. 379-392.
63. Pérez Tornero, J. M., Varis, T. (2010). Media Literacy and New Humanism. Moskva: UNESCO Institute for Information Technologies in Education.
64. Popadić, D., Pavlović, Z., Žeželj, I. (2018). *Alatke istraživača: metodi i tehnike istraživanja u društvenim naukama*. Beograd: Clio.
65. Potter, W.J. (2001). *Media Literacy*. London: Sage Publication.
66. Rašević, D. (2012). Medijska pismenost – uslov za kritički pristup medijskoj kulturi. Fakultet političkih nauka. Banja Luka.
67. Rašević D. (2014). *Medijska kultura i medijska pismenost*. Udruženja sociologa Banja Luka. Banja Luka.
68. Rašević D. (2014). Medijska pismenost kao dio obrazovanja u dobu globalne umrežene komunikacije. Zbornik radova sa Naučnog skupa *Nauka i globalizacija*
69. https://www.academia.edu/8156443/DRAGANA_RA%C5%A0EVI%C4%86_MEDIJSKA_KULTURA_I_MEDIJSKA_PISMENOST
70. Reichmayr, I. F. (2001). U prilog medijskom obrazovanju. Sarajevo: Media Online.
71. Riddle, J. (2009). Engaging the eye generation visual literacy strategies for the K-5 classroom, Stenhouse, Portland.
72. Sapunar, M. (1995). *Uvod u znanost o novinarstvu*. Zagreb: Epoha.
73. Step-by-Step. (2020). Procjena online nastave tokom pandemije Covid-19 od strane roditelja i učenika u BiH. Izvještaj mart-juni 2020. Dostupno na: <https://www.promente.org/index.php/bs/vijesti/541-istrazivacki-izvjestajprocjena-online-nastave-tokom-pandemije-covid-19-od-strane-roditelja-iucenika-u-bih>
74. Škorić, L., Šember, M., Markulin, H., Petrak, J. (2013). Informacijska pismenost u nastavnom programu diplomskog studija Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. *Vjesnik bibliotekara Hrvatske*, 55, 17-28.
75. Špiranec, S. (2003). Informacijska pismenost – ključ za cjeloživotno učenje. *Edupoint*, 3 (17), 5-15.
76. Šuta-Hibert, M. (2017). *Prevenција vršnjačkog i rodno utemeljenog nasilja u školi: Jačanje partnerstva nastavnika i roditelja*. Sarajevo: TPO Fondacija.
<http://www.tpo.ba/b/dokument/Jacanje-partnerstva-nastavnika-i-roditelja-HR-Web.pdf>
77. Tajić, L. (2013). Medijska pismenost u Bosni i Hercegovini. Sarajevo: Internews.
78. Tolić, M. (2009). Medijska kompetencija kao prevencija pri sprječavanju medijske manipulacije u osnovnim školama. *Medianali*, 3 (6), 195-212.
79. Trninić, D. (2017). *Konceptualni okvir medijske pismenosti*. Udruženje za filozofiju i društvenu misao. Banja Luka.

80. Trninić, D. (2018). Sadržaj u medijima i kritička medijska pismenost. Zbornih radova izloženih na konferenciji sa međunarodnim učešćem (Re)konstrukcija društvene stvarnosti, 337-358.
81. Trninić, D. (2021). Medijska pismenost u funkciji vjerodostojnosti medija – istraživanje medijske pismenosti među građanima Republike Srpske (BiH). Zbornik radova 10. regionalne znanstvene konferencije „Vjerodostojnost medija: medijska agenda 2020. – 2030.“ Fakultet političkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu, Hanns-Seidel-Stiftung Zagreb, str. 47-62.
82. Trninić, D., Kuprešanin Vukelić, A., Bokan, J. (2022). Perception of “Fake News” and Potentially Manipulative Content in Digital Media—A Generational Approach. *Societies*, 12, 3. <https://doi.org/10.3390/soc12010003>
83. Trültzsch-Wijnen, C. W., Murru, M. F., Papaioannou, T. (2017). Definitions and values of media and information literacy in historical context, 91-115. U: Frau-Meigs, D., Velez, I., Flores Michel, J. (ur.), *Public Policies in Media and Information Literacy in Europe*. London, New York: Routledge.
84. Turčilo, L. i Tajić, L. (2014). *Media and Information Literacy Policies in Bosnia and Herzegovina*. Sarajevo: Univerzitet u Sarajevu. Dostupno na: http://ppemi.enscachan.fr/data/media/colloque140528/rapports/BOSNIAHERZEGOVINA_2014.pdf
85. Turčilo, L. et al. (2017). *Mladi, politika i mediji: priručnik za razvijanje političke i medijske pismenosti mladih*. Sarajevo. Friedrich-Ebert-Stiftung (FES).
86. Turčilo, L., i Buljubašić, B. (2017). *Mediji ishrinking space u Bosni i Hercegovini: utišani alternativni glasovi*. Sarajevo: Heinrich Böll Foundation. https://ba.boell.org/sites/default/files/schrinking_spaces_-_studija_-_eng_-_26-10-2017_-_web_1.pdf
87. Vajdijanatan, S. (2018). *Antidruštvene mreže: kako nas Fejsbuk razdvaja i podriva demokratiju*. Beograd: Clio.
88. Vajzović, E. (2017). *Informacijsko društvo i demokratija: građanska pismenost za digitalno doba*. u Pralica, Dejan i Šinković, Norbert, ur., *Digitalne medijske tehnologije i društveno-obrazovne promene 7*. Novi Sad: Filozofski fakultet, Odsjek za medijske studije.
89. Vajzović, E. et al. (2018). *Pregledna studija o politikama i strategijama medijske i informacijske pismenosti u Bosni i Hercegovini*. Sarajevo. Fakultet političkih nauka.
90. Vajzović, E. (2019). *Medijska i informacijska pismenost u sistemu cyber sigurnosti*. *Kriminalističke Teme*, (5), 529-543.
91. Vajzović, E. et al. (2019). *Uvođenje medijske i informacijske pismenosti u obrazovni sistem – procjena kompetencija nastavnika za podučavanje medijske i informacijske pismenosti u Kantonu Sarajevo*. *Sarajevski žurnal za društvena pitanja* 8(1-2).
92. Vajzović, E. et al. (2020). *Medijska i informacijska pismenost: istraživanje i razvoj*. Sarajevo: Fakultet političkih nauka Univerziteta u Sarajevu.
93. Vehab, A, i Mavrak, M. (2017). *Informatičko-informacijska pismenost u nastavničkoj profesiji kao izazov u edukaciji edukatora*. *Časopis za obrazovanje odraslih i kulturu* 2: 97-122.
94. Vican, D., Milanović Litre, I. (2006). *Nastavni plan i program za osnovnu školu*. Zagreb: Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta.
95. Vrkić Dimić, J. (2014). *Suvremeni oblici pismenosti*. *Školski vjesnik: časopis za pedagoška i školska pitanja*, 63, 381-394.
96. Vučetić, V. (2019). *Medijska pismenost kao ključna kompetencija 21. stoljeća*. Univerzitet u Istočnom Sarajevu. Sarajevo.
97. Vučetić, V. (2020). *Edukacija u oblasti medijske i informacijske pismenosti u Bosni i Hercegovini: Aktuelni problemi i preporuke*. Sarajevo: Mediacentar. Dostupno na: https://www.media.ba/sites/default/files/mggm-policy_vucetic_0.pdf
98. Vulić, T. (2018). *Medijska pismenost u vremenu digitalnih platformi: stavovi srednjoškolaca*. *Časopis Filozofskog fakulteta u Tuzli*. Tuzla: Filozofski fakultet. 353-370.
99. Zec, M. (2022). *Usklađenost definisanja razvoja medijske pismenosti u okviru „Strategije razvoja sistema javnog informisanja u Republici Srbiji za period 2020–2025” sa preporukama*

međunarodne organizacije UNESCO za razvoj politika i strategija informacione i medijske pismenosti. Communication and Media. 253-279.

100. Zgrabljic Rotar, N. (1999). Život s medijima. Zagreb, Doron, Ranfl.

101. Zgrabljic Rotar, N. (2006). Medijska pismenost i civilno društvo. Media centar. Sarajevo.

102. Žitinski, M. (2009). Šta je medijska pismenost?. Obnovljeni Život: časopis za filozofiju i religijske znanosti. 233-246.

Да ли су коришћена литература и референце релевантне у погледу обима, садржаја и савремености.

ДА

НЕ

5.5. Циљеви истраживања

Основни циљ истраживања:

Утврдити да ли се и на који начин се изучава медијска писменост у основним и средњим школама у Херцеговачко-неретванском кантону у Босни и Херцеговини.

Појединачни циљеви истраживања:

- утврдити ниво изучавања медијске писмености у односу на друге наставне садржаје у оквиру наставних планова и програма основног и средњег образовања у Херцеговачко-неретванском кантону;
- утврдити ниво медијске писмености код ученика основног и средњег образовања у Херцеговачко-неретванском кантону;
- испитати ставове наставника и професора основног и средњег образовања у Херцеговачко-неретванском кантону о тренутном стању изучавања медијске писмености у наставним садржајима, изазовима, импликацијама и будућим правцима развоја медијског образовања у Босни и Херцеговини, као и самом Херцеговачко-неретванском кантону;
- анализирати допринос садржаја који се изучавају у сврху развоја критичког мишљења о медијима у наставним садржајима основног и средњег образовања у Херцеговачко-неретванском кантону.

Да ли су циљеви истраживања јасно дефинисани и усклађени са предметом истраживања?

ДА

НЕ

5.6. Хипотеза истраживања: главна и помоћне хипотезе

Главна хипотеза:

Изучавање медијске писмености знатно је мање заступљено у односу на изучавање других наставних садржаја у наставним плановима и програмима основног и средњег образовања у Босни и Херцеговини.

Помоћне хипотезе:

- 1) Низак ниво заступљености медијске писмености у основном и средњем образовању у Босни и Херцеговини рефлектовао се и на ниво заступљености изучавања медијске писмености у Херцеговачко-неретванском кантону.
- 2) Наставни садржаји у оквиру којих се изучава медијска писменост мање су заступљени у односу на друге садржаје у наставним плановима и програмима основног и средњег образовања у Херцеговачко-неретванском кантону.
- 3) Развијање модела и стратегије изучавања медијске писмености у оквиру наставног садржаја основног и средњег образовања већина наставника и професора Херцеговачко-неретванског кантона сматра адекватним начином за побољшање медијске писмености ученика и критичког тумачења медијског садржаја.
- 4) Ученици основног и средњошколског нивоа образовања у Херцеговачко-неретванском кантону имају низак ниво медијске писмености.

- 5) Између ученика основног и средњошколског нивоа образовања у Херцеговачко-неретванском кантону постоје значајне разлике у нивоу медијске писмености.
- 6) Постојећи наставни садржаји у оквиру наставних планова и програма основног и средњег образовања у Херцеговачко-неретванском кантону, који се односе на медијску писменост, доприносе развоју критичког мишљења о медијима и медијским садржајима.

Да ли је хипотеза истраживања јасно дефинисана?	<u>ДА</u>	НЕ
---	-----------	----

5.7. Очекивани резултати

Очекивани резултати и друштвени допринос овог истраживања:

- допринос у медијском описмењавању младих генерација у Босни и Херцеговини;
- јасније сагледавање значаја медијског описмењавања и увођења медијске писмености у образовни систем у Херцеговачко-неретванском кантону, али и осталим кантонима Федерације БиХ, Републици Српској и Брчко Дистрикту;
- спознаја да ли непостојање предмета који третира изучавање медијске писмености у основним и средњим школама у Херцеговачко-неретванском кантону резултира ниским нивоом ученичких компетенција за критичку анализу медијских и информацијских садржаја;
- спознаја да ли је недостатак усавршавања и едуцирања наставног кадра у основним и средњим школама у Херцеговачко-неретванском кантону у погледу медијске писмености један од разлога неизучавања ове области на наставним часовима;
- утврђивање да ли је изучавање медијске писмености у основном и средњем образовању подједнако заступљено у Херцеговачко-неретванском кантону као и у осталим дијеловима Босне и Херцеговине;
- спознаја да ли надлежне институције за област основног и средњег образовања у Херцеговачко-неретванском кантону имају израђене стратешке документе који третирају важност изучавања и интегрисања медијске писмености у наставним плановима и програмима;
- утврђивање нивоа изучавања медијске писмености у Херцеговачко-неретванском кантону дат ће подлогу за интегрисање ове области у курикулуме формалног образовања;
- успостављање базе за даља истраживања у области медијске писмености, успостављање компаративног елемента за резултате истраживања у Босни и Херцеговини.

Да ли је образложен научни значај и/или потенцијална примјена очекиваних резултата?	<u>ДА</u>	НЕ
---	-----------	----

5.8. План рада и временска динамика

- 1) Преглед релевантне литературе и доступних података о предмету истраживања (фебруар 2023),
- 2) Прикупљање примарних података (фебруар и март 2023),
- 3) Анализа прикупљених података (април 2023),
- 4) Израда докторске дисертације (април, мај, јуни 2023).

Напомена: План рада је одговарајући, а временску динамику је потребно прилагодити у складу са оцјеном подобности теме.

Да ли су предложени одговарајући план рада и временска динамика израде дисертације	<u>ДА</u>	НЕ
--	-----------	----

5.9. Материјал и методологија рада

Основу рада чиниће емпиријско истраживање, које ће се базирати на неким основним и општенаучним методама мишљења (1), као и методама за прикупљање података (2) (Милосављевић и Радосављевић, 2008).

1) Од научних метода највише ће се користити аналитичко-синтетички метод, који ће се примијенити у сврху прикупљања и обједињавања научних чињеница, односно теоријских ставова, постулата и полазишта која се односе на предмет истраживања. Такође, користиће се и општенаучни методи – хипотетичко-дедуктивни и аналитичко-дедуктивни метод који ће послужити за критичка преиспитивања, али и интеграцију систематских емпиријских и теоријских сазнања. Уз помоћ аналитичко-дедуктивног метода, констатоват ће се досадашње емпиријске чињенице, апстраховати и синтетизовати емпиријски генерализовна сазнања. У неким сегментима рада користиће се и компаративни метод како би се указало на сличности и разлике медијске писмености и медијског образовања у Босни и Херцеговини у односу на развијене земље и земље у окружењу.

2) Основни метод који ће се користити за прикупљање података јесте метод студија случаја „који укључује продубљено, интензивно и веома фокусирано изучавање неког ентитета“ (Попадић, Павелић, Жежељ, 2018: 616). У оквиру анализе студије случаја користиће се различити начини за прикупљање података. Квантитативном и квалитативном анализом садржаја наставних планова и програма у основном и средњем образовању у Херцеговачко-неретванском кантону провјериће се заступљеност садржаја и области за медијско описмењавање. Квантитативном анализом садржаја утврдићемо процентуалну заступљеност изучавања медијске писмености у односу на друге области изучавања, њихов обим изучавања, вертикалну повезаност кроз курикулуме у основној и средњој школи те међупредметну повезаност. Критеријуми који ће се користити у оквиру квантитативне анализе су: бројчана заступљеност тема/наставних јединица које се односе на медијску писменост у наставним плановима и програмима основних и средњих школа, њихова хоризонтална и вертикална повезаност кроз курикулуме по нивоу образовања и кроз предмете унутар истог нивоа образовања. Квалитативна анализа садржаја послужиће за утврђивање да ли су у наставним садржајима основних и средњих школа обухваћени кључни аспекти медија (функције, развој/врсте медија, регулатива, организација, функционисање, етика), као и да ли постоји садржај који омогућава развој компетенција код дјете као што су: техничке компетенције (употреба медија и различитих платформи), критичке компетенције (разумијевање, анализа, тумачење и вредновање медијског садржаја), практичне компетенције (креирање медијског садржаја) и социјалне компетенције (комуницирање и учествовање помоћу медија). Критеријуми који ће се користити у квалитативној анализи односе се на заступљеност садржаја у наставним плановима и програмима који обухватају медијско описмењавање. Тачније, анализом ће се утврдити да ли постоје садржаји као што су: улога и функција медија (ко су професионални комуникатори и на који начин они дјелују и зашто, могућности употребе медија за лични развој и у едукативне сврхе); врсте медија и њихове карактеристике (медијски дискурс – новинарство, односи с јавношћу, оглашавање, новинарски и медијски жанрови, форма медијског изражавања); законски оквир и (само)регулација рада медија (начин пријаве и реаговања на непримјерен медијски садржај); функционисање и организација медија (процес производње медијског садржаја, уређивачка политика, садржај масовних медија у односу на стварност, медијска манипулација и моћ, утицај економских, политичких и етичких фактора на медијски садржај, важност етичких смјерница при креирању медијског садржаја, власничка структура медија).

Квантитативна и квалитативна анализа садржаја такође ће се користити на једнак начин

приликом увида у документацију педагошких завода (кантона Федерације БиХ, ентитета Републике Српске и Дистрикта Брчко) а која се односе на заступљеност садржаја о медијској писмености у наставним плановима и програмима у основном и средњем образовању на нивоу кантона, ентитета и Брчко Дистрикта.

Прикупљени подаци ће се, у оквиру тематске анализе, редуковати и трансформисати у теме које захватају преовлађујуће значење у подацима, сортирати и редефинисати све док не добију смисао који води ка аналитичким претпоставкама (Попадић, Павелић, Жежељ, 2018). Валидност студије случаја, у квалитативном смислу, обезбиједиће се холистичким приступом (обраћањем пажње на контекстуалне податке) и триангулацијом (кориштењем података из различитих извора). У предметима наставних планова и програма у којима није утврђено изучавање медијске писмености, након анализе ће бити искључени из обраде резултата и даљих анализа, али ће бити констатовано да у истим нису утврђене области и садржаји којим се утјече на побољшање медијске писмености.

За идентификовање ставова и мишљења ученика основне школе (предметна настава од 5. до 9. разреда) и средње школе користиће се метод анкетирања, а као инструмент ће се користити анкетни упитник у онлине форми (google form). Упитник ће бити послан на службени мејл школа који ће бити дистрибуиран према ученицима посредством њихових разредних старјешина. Анкетни упитник за ученике ће садржавати: опће податке о испитанику (мјесто у којем се налази школа коју похађају, разред који похађају те спол). Питања ће бити затвореног типа: више понуђених одговора, одговори бинарног типа те питања којим се преко Ликертове скале од пет одговора одређује степен слагања с одређеним тврдњама. Одговорима на питања за ученике процјениће се њихова медијска писменост, ниво критичког размишљања о медијским садржајима. Анкетни упитник за професоре, поред опћих података (школе у којој предају, предмет који предају, године радног искуства и спол), садржаваће питања затвореног типа (више понуђених одговора те питања којим ће се процјенивати степен слагања с одређеним тврдњама преко Ликертове скале с пет понуђених одговора). Питањима у упитнику за професоре провјераваће се у којој мјери и на који начин обрађују наставне садржаје на основу којих се ученици медијски описмењавају, да ли сматрају да се медијска писменост у довољној мјери изучава у основној и средњој школи у ХНК, те да дају оцјену у којој мјери наставни садржаји доприносе развоју критичког мишљења за медијске садржаје.

Узорак испитаника ће бити подијељен на три субузорка: ученика основне школе, ученика средње школе и узорак професора матерњег и првог страног језика. Изабран је овај циљни узорак зато што се медијска писменост најчешће изучава у оквиру матерњег и првог страног језика уколико је дио неког предмета, а не засебан предмет. Узорак испитаника основне школе ће бити око 700 ученика мушког и женског спола, узраста од 10 до 14 година који похађају основну школу на подручју ХНК. Узорак испитаника средње школе биће 700 ученика мушког и женског спола, узраста од 15 до 19 година који похађају средњу школу на подручју ХНК. Због потреба истраживања узорак испитаника биће подјељен на 3 регије односно субузорка и то сјеверни дио којем припадају Прозор, Коњиц и Јабланица, централни – Град Мостар, и јужни којем припадају Столац, Чапљина, Неум и Равно. Сваки субузорак подијељен према географској регији имаће око 230 испитаника.

Узорак испитаника просвјетних радника чиниће 70 професора основне и 70 професора у средњој школи. Након проведене анализе наставних планова и програма, упитници ће се послати само професорима који изучавају предмете у којим је између осталог предмет изучавања и медијска писменост.

Провођењу испитивања и ученика и наставног особља претходиће добивање сагласности Министарства образовања, науке, културе и спорта Херцеговачко-неретванског кантона за истраживање. Испитивање ученика основних и средњих школа

подразумијеваће и придржавање етичких начела и принципа, као што су добровољност учешћа, успостављања равноправног односа, као и слободу учешћа или напуштања анкете. Такође, с обзиром на чињеницу да ће се анкета проводити са малољетним лицима, прије испитивања, посредством менаџмента школа биће осигурана сагласност родитеља/старатеља за учешће ученика у анкетирању.

Анализа резултата ће се урадити у статистичком пакету СПСС v23. За потребе овог истраживања анализираће се основни дескриптивни параметри и то у зависности од скале оцијењивања. За категоријске варијабле израчунаће се фреквенције које ће бити употпуњене графичким приказима, док ће за варијабле на ординалној скали мјерења бити анализирани медијана, минималне и максималне вриједности.

Разлика у категоријским варијаблама провјериће се хи-квадрат тестом, а за разлике у категоријским варијаблама између независних узорака користит ће се хи-квадрат тест независности.

Између независних узорака у варијаблама у којима су се користиле ординалне скале мјерења разлике ће се провјерити непараметријским тестом Mann Whitney U.

У циљу утврђивања везе између зависних и независних варијабли користиће се регресијска анализа.

За прихватање статистички значајних резултата користиће се ниво значајности $p \leq 0.05$.

Да ли су предвиђени материјал и методологија рада одговарајући?	<u>ДА</u>	НЕ
5.10. Мјесто, лабораторија и опрема за експериментални рад		
Истраживање не подразумијева експериментални рад.		
Да ли су предвиђени одговарајуће мјесто, лабораторија и опрема за експериментални рад?	ДА	<u>НЕ</u>
Да ли је планирана сарадња са другим институцијама у земљи и иностранству?	<u>ДА</u>	НЕ
Да ли је тема подобна?	<u>ДА</u>	НЕ

6. ЗАКЉУЧАК		
Да ли студент испуњава прописане услове?	<u>ДА</u>	НЕ
Да ли је тема подобна?	<u>ДА</u>	НЕ
Да ли ментор испуњава прописане услове?	<u>ДА</u>	НЕ
Да ли коментор испуњава прописане услове?	ДА	НЕ
<p><i>Образложење (до 300 ријечи):</i></p> <p>Комисија сматра да, на основу свега изложеног, кандидаткиња и менторка испуњавају прописане услове и да је тема прихватљива, важна и подобна за истраживање.</p> <p>У току представљања теме и програма истраживања, дана 28. 04. 2023. године, комисија је, између осталог, сугерисала кандидаткињи да истраживање додатно утемељи у некој или неким од теорија комуницирања и теорија учења, као и на претходним</p>		

истраживањима медијске писмености у БиХ.

Поред тога, комисија сматра да кандидаткиња треба да, прије самог истраживања, јасније и подробније дефинише појам медија у оквиру конструкта „медијско образовање“ и „медијска писменост“ да би их могла успјешно операционализовати у истраживањима.

Исто тако, комисија је мишљења да би кандидаткиња требало да у истраживању и дисертацији појасни како је операционализовала „изучавање медијске писмености“ и „друге наставне садржаје“ који се наводе у главној хипотези, те прецизира значај или знатност „заступљености“, као и начин њиховог мјерења. Додатно, комисија је мишљења да везе међу појмовима у првој и шестој додатној хипотези треба преобликовати у однос повезаности, а не узрочности.

Када је у питању метод, комисија је сугерисала да кандидаткиња јасније одреди јединицу анализе у квантитативној анализи садржаја, као и да боље објасни и образложи величину и врсту корпуса и узорка у оба истраживања.

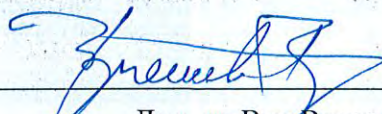
Коначно, када је у питању анкетни дио истраживања, комисија је савјетовала кандидаткињи да обликује пробни упитник и спроведе тзв. пилот-истраживање у коме ће проверити да ли је инструмент одговарајући и да ли даје резултате који се могу користити у повезивању појмова из тврдњи, односно њихових промјенивих, и у доказивању хипотеза истраживања; као и да се дефинишу независне и зависне варијабле.

Мјесто и датум:

Бања Лука, 24. 05. 2023.

Проф. др Александар Богданић,
редовни професор, председник комисије

Проф. др Небојша Маџановић,
ванредни професор, члан

Доц. др Вук Вучетић,
доцент, члан

ИЗДВОЈЕНО МИШЉЕЊЕ: Члан комисије који не жели да потпише извјештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије дужан је да у извјештај унесе образложење, односно разлоге због којих не жели да потпише извјештај.

У прилогу Извјештаја доставити:

1. Одлуку о прихватању пријаве теме докторске дисертације;

2. Одлуку о именовану Комисије за оцјену подобности студента, теме и ментора за израду докторске дисертације;
3. Доказе о подобности чланова комисије (радови и пратећи докази из члана 12. Правила студирања на III циклусу студија за студије започете закључно са академском годином 2021/2022, односно докази из члана 31. Правила студирања на трећем циклусу студија за студије започете од академске 2022/2023. године); и
4. Доказе о подобности ментора/коментора (радови и пратећи докази из члана 11. Правила студирања на III циклусу студија за студије започете закључно са академском годином 2021/2022, односно докази из члана 30. Правила студирања на трећем циклусу студија за студије започете од академске 2022/2023. године).